

tisti volilci, ki do sedaj še liberalnim kričačem pete ližejo, spametovali in nemškutarski jarem hlapčunstva otresli. Vsem, ki so kljubu slabemu vremenu volit prišli, in pri njej se hrabro držali, bodi srčna hvala! Le pogumno naprej! Pravična reč bo slednjič zmagala. Dal Bog da bi krščanski Slovenci kmalu sprevideli, na kateri strani je resnica in kateri so vaši prijatelji; ali taki, ki vam nemški jezik in nemške šulvereinske šole vsiljujejo, za vero se ne brigajo in so navadno samo po imenu kristjani; ali tisti, kateri materni jezik spoštujejo, se za krščansko izrejo otrok trudijo na podlagi materne jezika, pri nas slovenskega, in svete cerkve in duhovnikov ne zaničujejo. Dragi Slovenci! ogibajte se lažiliberalnih kričačev, svojih zaničevalcev; naše geslo naj bo: Svoji k svojim! Narodni volilci.

Od Sv. Vrbanu v Slov. gor. (Malenkostne naše zadeve v občini poduk.) Nekako neradi izpregovorimo o naših krajevnih razmerah. Če to storimo, zgodi se le zaradi tega, da nekako staro resnico osvetimo: „Nemškutarji so najhujši sovražniki poštenega slov. kmeta, pravi trn v peti našega naroda. Naj se jih torej ogiblje in varuje naš kmet!“ Tukajšnji liberalci in veliki Nemeč Janez Marinič je pred l. 1882 v svoji krčmi nekdanj rekel: „Možje! če vam rečem: sneg je črn, vi mi morete verjeti; saj niso moj oče za me zastoj dali par „hundertarjev“ vsako leto, ko sem študiral“. Takim samovestnim besedam so se uklonili večinoma naši kmetje. J. Marinič je bil njihov prerok. Ptujski velikonemci so ga kaj močno čislali, ker je napeljeval vodo na njihov mlin, radi so zahajali v njegovo krčmo, tam načrte kovali zoper ubogega Slovenca; ves „vrbanški svet“ se je vrtel okoli M. hiše, kakor zemlja okoli solnca. V jesen l. 1882 je bilo zidanje tukajšnje nove šole dokončano. J. Marinič je pri tem zidanju bil „ober-baumeister“, ker se vé, da za take visoke službe drugi Vrbančani niso bili sposobni. Dovolilo se jim je le globoko v žep seči, za novo šolo raboto storiti itd. Naš ober-baumeister je včasih prižgal svojo smodko, ter, če se mu je vredno zdelo, k delavcem pogledal. Če se je kateri zidar v Mariničevi krčmi preveč napil, torej delo zamudil, pri tem je naš ober-baumeister skozi prste pogledal, ker je to-le malenkost bila in bil je v tem liberalen. Za vso to skrb je dobil Marinič primerno plačo: le „lumpasta“ dva goldinarja na den; res malenkost za veliki trud! Pa krajni šol. svet mu je vestno plačal, akoravno je naše šolsko poslopje, po izreku strokovnjakov, jako pomanjkljivo napravljeno, in primeroma silno drago. Leta 1883 se je reklo, naj J. Marinič račun napravi: kako je kaj z denarjem ravnal. Nekega dne prinese k seji šol. sveta račun, ter osorno tirja, naj krajni šol. svet kmalu potrdi in odobri račun,

ali kakor je „učeni gospod Marinič“ tirjal, naj se mu „absolutorium“ dá. Pregledovanje pobotnic itd. vse to bi se naj naglo zgodilo, „ker on nima časa baviti se dolgo s temi „lumparskimi papirji“. Povzdignil je tudi svoj glas ter samovestno rekel, da je le njegovo zaslužnje, da je šola tako naglo dodelana bila, primeroma jako po ceni, zaslužil bi si, da bi se mu kaka medalija podelila itd. Vendar nek ud kraj. šol. sveta ni bil teh misli: nasvetoval je, naj se izvoli odsek za pregledovanje računa, oziroma za odobrenje. To je bilo sprejeto. Odsek si izvoli za predsednika Josipa Kaisersbergerja, predstojnika Dersteljskega, moža korenjaka. Našlo se je zraven raznih pomanjkljivosti pri računu, da je liberalni J. Marinič prav liberalno za 600 gld. menjic spodbil t. j. sprejetih 600 gld. je med „dohodke v računu“ postaviti „pozabil“; med „stroške“ pa je tiste pritisnil. Bili so denarji na „menjico“ vzeti iz Ptujске hranilnice. — Računski odsek je to prenaglano dejanje liberalnega ober-baumeistra zavrgel ter rekel, da se tako „ne bomo pogajali“.

(Konec prih.)

Iz Celja. (Dijaška kuhinja.) Za II. društveno šolsko leto 1887/88 so darovali gg.: Anton Lednik, župnik v Podsredi letnino fl. 5, Franc Zdolšek, župnik v Solčavi letnino fl. 5, Boštjan Kregar, učitelj v Celji letnino fl. 5, J. Vilhar v Ljubljani, letnino fl. 5, Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu letnino fl. 5, dr. Karl Šmidinger, c. kr. notar v Kamniku letnino fl. 5; Vaida Tomaž, Perc Andrej, dr. Vrečko, Hudo-verniki Ludeviti, dr. Lemež Urban, Irgl Franc, Vehovar Leopold, Mikuš Valentin, dr. Horvat, vsi v Celju mesečnino za november po 50 kr. skupaj fl. 4.50; Jezovšek Mihael, not.-kand. v Ptuj fl. 3, Posojilnica v Ljutomeru fl. 30, Gregor Presečnik, kaplan v Poličanih fl. 4, Neimenovan po g. prof. Krušicu, za december fl. 4, A. Podhostnik, kaplan v Mozirju nabral fl. 2.21, potem od Matija Frece, župnika letnino fl. 5, in od J. Ramor, župnika fl. 1, dr. Ipavica v Št. Jurju letnino fl. 5, Blaž Dolinšek, župnik v Frankolovem fl. 5, Radoslav Marzidovšek, c. kr. vojni kaplan v Zadru fl. 5. — Vsem presrečna zahvala in uljudna prošnja za daljne mile darove.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Glasi o vojski vtihujejo, ni še pa za to gotovo, da je še nazadnje vendar le kje ne bode. Naj pa bode že, kakor hoče, toliko znamo, da dolgo več ne bode do nje. Vsa Evropa tiči do vratú v orožju in to požré denarja več, kakor ga zmogó države. — Nemci na Českem so, kakor kujav otrok. V tem, ko jim ponuja česka večina roko v spravo, odbijó jo Nemci ali brž ko jih pusté potlej Čehi na